

Выходитъ во Львовѣ въ Вторника, Четверга и Суботы
кромѣ рускаго языка. Годъ подъ № 122. Цена 20 кр. а. в.
Предплату и ксерокопии приобретаютъ: Ульянскій Адміністрація "Дѣло". У Вѣднія Низаменштейн & Vogler, Wall-
ischgasse 10; M. Dukes, Klemengasse 13; G. L. Danne &
Co., Singerstrasse 11 а; Rudolf Monow; F. A. Richter
и Nibelungengasse 4. Въ Франкфуртѣ M. Низаменштейн & Vo-
gler, E. L. Danne & Co. Въ Париже Agence Началъ. Въ Рес-
публике Германіи "Кіевскіе Старини" въ Кіевѣ, поштові
уряди и "Газета Бюро" В. Ф. Зана въ Одесѣ Дери-
басовская ул., д. Разли 9.

Просимо поспѣшити съ присылкою
предплаты и залегостей.

Уступленіе д-ра Зыблікевича зъ уряду маршалка краевого.

Якъ се мы коротко вгадали вже въ попе-
реднѣмъ числѣ "Дѣла", маршалокъ краевый
д-ръ Николай Зыблікевичъ подався о дими-
сію. Есть въчай, що проосьбу о димісію мар-
шалокъ краевый складав на руки намѣстника,
— д-ръ Зыблікевичъ же вѣть си просто на
руки министра-президента гр. Таффого и ажъ
по въславлю письма до Вѣднія запрошивъ до се-
бе намѣстника п. Залеского, щобы повѣдомити
їго о томъ, що учинивъ. Сего въмагала кур-
тоавія. Польські газеты хотують, що п. на-
мѣстникъ принявъ до вѣдомости ревигнацію
п. маршалка съ великимъ сожалѣньемъ, намо-
жуть їго, щобы ревигнацію откликавъ, а на-
мѣстникъ завинувъ бувъ, що буде усильно старати-
ся у Вѣднія, щобы ревигнацію не приятно. О
своєму намѣревю ревигнувати д-ръ Зыблікевичъ
не говоривъ нѣкому ажъ до послѣдніи
їхні; одному толькі д-ру Гошардові, члено-
ви Вѣдѣлу краевого, показавъ уже готове
письмо до гр. Таффого, коли д-ръ Гошардъ
вріашовъ їго недужого вѣдѣти. Д-ръ Гошардъ
напагавъ на д-ра Зыблікевича, щобы здергав-
ся съ въсылкою письма, ажъ доки не поговор-
ить, — імовѣрно допускаючи, що п. марша-
лость написавъ письмо підъ впливомъ недуги.
Д-ръ Зыблікевичъ бувъ вправдѣ обѣць
такъ зробити, але въ колька годинъ познѣше
въславъ письмо до Вѣднія. Коли д-ръ Гошардъ
вріашовъ на другій день до маршалка, той
навинувъ їму, що письмо въславъ — і теперъ
можуть камѣнь узвавъ їму въ сердця. Въ зага-
лѣ д-ръ Зыблікевичеви уже дуже сприкрилися
всѣ тія борбы, якій мусівъ вести съ своїми
противниками, зовсімъ внохотиви и сказавъ
навіть такі слова: "Усунуся зовсімъ буть
всікою урядовою службою и обмежуся толькі
на себѣ; доволѣ буде для мене двохъ комнать
та кусника мяса, а на то чай-же мене ще
стати".

Якъ причину ревигнацію д-ръ Зыблікевичъ
въдаваю свою недугу. Що онъ дѣйстно
теперь недужий, се правда. Вчера въ полуночіе

ОТВѢТЬ О. А. Петрушевичу.

(Дальше.)

Початки великорусского народу и велико-
русского языка исторію цѣлкомъ ясно визначений.
По свѣдоцтву Нестора въ нынѣшнѣхъ областяхъ
російськихъ мешкали племена фаньскій, а міжъ
ними ѿстань були два племена чисто-поль-
ська: "Радимичи и Ватичи отъ Лаховъ".
Толькі въ єдино зъ елементу слов'янського від-
носиться початково въ племена російській, на пів-
нічніхъ границахъ такъ теперъ званій Малій
Русь, "Радимичи и Ватичи отъ Лаховъ" — буль-
ше нічого!

Познѣшіе за відмовомъ церкви и письмен-
ства ставъ церковный языкъ ширитися все болі-
ше въ московській державѣ и змішуватися съ
тимъ польськимъ польськимъ, якимъ говорила корен-
на мешканції тихъ сторонъ: "Радимичи и Ватичи
отъ Лаховъ". Огль въ тоні то мішанини язы-
ківъ: церковного, польського и по частіи фінського
відтворивъ той конгломератъ, що о. Петрушевичъ
називавъ шумно языкомъ "чисто-руськимъ, книж-
нимъ, государственнымъ".

Граматики и саїдженя языкословій въ цѣ-
лості підтверджуютьъ то, що о початахъ велико-
русского народу передавъ намъ Несторъ. Огль
їхніи звукомовія російського языка, ѿно розвите
важко невольничо після правиль, якій подибуємо
їхній польській граматиції Малецкого. И такъ:

1) И Россіяне и Поляки читають г якъ Г.

2) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

3) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

4) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

5) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

6) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

7) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

8) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

9) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

10) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

11) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

12) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

13) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

14) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

15) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

16) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

17) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

18) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

19) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

20) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

21) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

22) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

23) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

24) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

25) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

26) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

27) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

28) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

29) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

30) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

31) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

32) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

33) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

34) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

35) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

36) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

37) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

38) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

39) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

40) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

41) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

42) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

43) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

44) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

45) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

46) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

47) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

48) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

49) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

50) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

51) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

52) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

53) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

54) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

55) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

56) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

57) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

58) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

59) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

60) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

61) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

62) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

63) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

64) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

65) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

66) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

67) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

68) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

69) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

70) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

71) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

72) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

73) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

74) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

75) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

76) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

77) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

78) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

79) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

80) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

81) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

82) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

83) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

84) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

85) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

86) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

87) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

88) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

89) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

90) И Россіяне и Поляки въславляють г якъ Г.

91) И Россіяне и

пражъ отъ просьбъ о ображунонъ донгу; иожъ
ображунонъ высыпало, донжонъ почали пропыльть
и грохотъ. Дръ Добринъский передалъ въ з
възвѣстительнишъ почитателъ юристъ въ „Нар

Домі", а головно Подлящецькому, бо той ві
скоріше чий зміг зробити собі таємь найшерше зи-
чань. Мало чи найбільше вільного часу, би він
більше жити рухатися, навередъ другихъ разомъ
до дожниківъ, ходити съ ними до Банку въ таємь
торгувалися, розписували листы и т. д., —
тимъ спосібомъ таємь давали позвати дожника въ
Банку, що тісно прибуши до „Нар. Дому", пы-
тали лише за п. Подлящецкимъ и була того не-
рекомендовано, що кіхто таємь не залагодить балко-
вого дѣла, якъ бкъ. Съ часомъ дожники почали
ходити до приватного жешкана Подлящецкого або
почтово присылати гроші просто на его адресу,
а не на адресу д-ра Добранського.

Зъ томъ причины предсѣдатель комитету п. Романчукъ склонилъ засѣданье ще за 20ъ червня 1885ъ р., щобы комитетъ розвивати, бо въ виду того, що Подляшецкій веде справы таюже на свою руку по-за комитетомъ — контроля була утруднина. Контроля же надъ тымъ, що прозавадивъ Подляшецкій подъ фирмю комитету, все велася таюже званими „Stichgroбевъ“ и не выказувала кальверації. На той засѣданію рѣшено лиь найшвидше основно сконтрлювати въ дотеперѣшній сплаты черезъ зробованье съ книгами Банку, и комитетъ розвивати. Поручено се одному членови. Той сповинивъ свою задачу, але отрѣшившися съ одногу важногу перешкодою, а именно, що писаръ зъ канцеляріи д-ра Добрянського, который звереносивъ гроши и (другу вже зъ ряду) книгу до поквитования Подляшецкому, будто бы згубивъ (!) книгу, а разомъ съ нею и до 600 зл. грошей. Безъ томъ книги трудно было перевести добре контролю писемъ и грошей отъ того часу, тъ коли д-ръ Добрянський почавъ ихъ висувати

Львівській митрополичій Ординаріат

выдать подъ дніємъ 21 жовтня с. р. обійтися до архієпарх. духовенства (ч. 5.55), чи
котрий укаже на велику потребу устроюти у
всіхъ сторонахъ нашого краю духовній жес-
тиль поддержування релігійності і жоральності,
для пленіння честності, твердоності, працездатності
і щедрости", иносії съ торжественість богослу-
женься, уділяннямъ се. Тайсь я поученії.
Обійтися заєтас узагу на значеніе і хосен-
ність такихъ иносій въ католицькій секті, иносії
въ теперішніхъ часахъ, коли "врагъ більше
коли иногда службі заставити слово", коли
злослов'яний люді стараются ширити противоре-
гійній ласади и коли въ зв'єтній отороні об'яв-
илася сильна тенденція, щобъ инофічний сель-
скій народъ черезъ поддержування нещастного
підпильства мало-по-малу винувати въ посьданні зе-
млі". Ординарій похвалив ревніхъ душпасти-
рів въ архієпархії, а особливо подносить за-
слуги духовенства Стрийського округа, котрі въ
той році устроювали иносії съ великимъ успі-
комъ. Ординарій признає, що и въ другихъ
сторонахъ нашої галицької Русі з'являються спо-
радично такі подвиги, але бажає остаточно, щобъ
всюда посередствомъ иносії народъ нашъ приво-
дити до релігійності і жоральності. Тоді весь
кліръ нашъ стало на висотѣ свого званні въ славу і украшеніе кат. церкви.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія.

(Отповать С. Вел. царь из спольныхъ делегаций.) Минувшой суботы въ полудне принялъ С. Вел. царь въ будашгеньской палатѣ представителей спольныхъ delegacij. На сампеп-
вѣдь заслушавъ заслуги архимандрита, а предложивъ

едъ явившою делегація австрійска, а президентъ
и д-ръ Смолька промовивъ до цѣсаря и зазна-
въ насампередъ вѣриу преданіость представи-
тельствъ делегацій для цѣсаря и цѣлого пануючого
ому и высказавъ бажанье, чтобы для добра цѣ-
ли монархія бувъ миръ якъ найдовше удержаній.
Чтобля оказавъ, что довѣре до можливости удер-
жання мира не повинно такъ далеко ити, чтобы не
обачувати, что подѣль, котрыхъ и наймудрѣйшій
и може анъ предвидѣти анъ обчислiti, но зму-
сли нась выступити въ оборонѣ жизненныхъ
интересовъ державы. Приотрастне заворушенье
въ полудневомъ Бокодѣ и грозны обѣлвы, які
въ выступаютъ, напоминаютъ до осторожности;
и, они наказуютъ старатися защасу, чтобы на-
вѣ бодра и знамената опольна армія вже въ часъ
мира була готова на случай потребы ставити
поръ, тымъ больше, що сусѣдній державы збро-
гоя скоро и стараются о то, чтобы засмотрити
свои войска въ лѣще оружіє и заграницній отно-
шніи австро-угорской монархіи суть дооыть не-
жнай. Бесѣдникъ закончивъ свою промову много-
гоствіемъ для цѣсаря, а Е. Вел. цѣсарь такъ
законовивъ:

„Завѣренье вашои вѣрной преданности, яко
сей заявляете, напомнивъ Мене щирый вдово-
ніемъ. Пріймѣть за то Мою щирооердечну по-
ку. Сумній замутанины въ Болгаріи, котрой по-
лись минувшого року съ усуненіемъ прави-
льства въ Филиппополи, даютъ знову причину
поважныхъ клопотовъ. Вправдѣ удалося було

оказавъ В. Даль въ наведеной мною розпраѣ: языкъ русокій для потребноостей обра- ваннаго круга еще несложилоя; еотъ лько обруовшій на виду латино- французо-немецко-англійскій языкъ, да ой природный: топорный, наможини- цій домовую работу, кваось и ржа-

"Весьма жаль, — пише о. Петрушевичъ, — г. Партицкій не подалъ толкованія слова ча, съчъ; быть можетъ, что изъ сего мѣста оva возможно было бы доказать древность греко-Съчи, подобно тому, якъ г. П. доказать древность русской фонетики изъ Слова оку Игоревѣ, которое, якъ онъ пишеть, также промовляе оупротинъ украинофлѣвъ и фоне-

Не понимаю, какъ можна щось читати и зо-
бъти ясныхъ рѣчей не разумѣти. Въ свой ре-
зюмъ я писаъ такъ: „Разъ пишетъ авторъ Сло-
въ были сѣчи (послѣ Карамзина: сѣчи) Тролли,
ли пльчи Ольговы — а потомъ, поясняющи се-
како: то было въ ты рати и въ ты пльки.
въъмъ ясно, что выраженье раты относится треба

Що жъ, чи не подавъ я толкованія слова сѣсть? А подавъ я таке толкованіе не зъ огляда украиньоку Сѣть,—(о. Петрушевичъ, не знаю що и на що, вводить тогу Сѣть въ дискусію) а зъ огляду на лѣтописи, де выраженье *пойти* приходить даже часто (в. пр. „бысть сѣя

ти в зависимости на нового законный стать, але най-
новийший приказаний въ Союз въмежи-
рални жоку небезпечну кризу, котровъ
развой, ажъ сподіваюся, въ жирне си
задовідженіе въже теперъ въсій у-
вагу моого правительства. Знагали яго
стремленія до того, щоби при достаточній учас-
ництві болгарської справы, потро можуть
заступити при участі державъ, зависі-
ть автономію вільності законний стать, ко-
тромъ увагливіше допускимъ бажанія Болгарії,
отповідають бы такожъ встаючимъ угодамъ і ви-
робейскимъ интересамъ. Знаменитъ относи-
ти, въ якихъ отомно съ війна державъ
же и замірені жирнихъ стронлень, якъ
Мы одержали отъ війнъ правитель-
ство, можуть сподіватися, що мене труд-
ного положення на Всходѣ удастся удержа-
ти для монархії и Європы благоспо-
відство жира і заразомъ і забезпечи-
ти интересы Австро-Угорщини. — Упра-
ва восьма ждє отъ насъ більшої жертвопі-
бности на потребы, котрі оправдуються налогами
жакона квадрунного і безъустаннимъ посту-
помъ въ розвою техніки оружія. Она буде одна-
ко жъ старатися сї необходімій больший жаданія
обмежити до сколько можна найменшої жірь. —
Въ Боснії і Герцеговині показуєся и сего року
поступъ у війнъ галузяхъ и не буде вже потреба
додатку на кошти управы на спільніхъ
фондівъ. Мое правительство намірило на сльду-
ючій рокъ зменшити кредитъ для війска въ Боснії
і Герцеговині. Поручаючи нашої патріотич-
ної працівності докладне розсліданіе предло-
женія, числю на то, що съ новымъ довоїсьмъ
дасте Мому правительству въ его важной і труд-
ной задачи вашу помочь и симъ всіхъ вістъ ви-
тию сердечно.”

ческо вінту, котру чи засіть від засідання цієї панії
богъ добре у борисовій саді вінській. Єріві тут
потреба є, що, щоби обійтися зъ монархією
міжкою вінъ на її міжкої віті,
жартъ на монархію і щоби вінъ міжко...
скіль була тісна зв'язка. Делегати вимукали
приможу Тісії зменшити свою відповідь і вінъ від-
мінно скликавъ „Еїсі!“ — Офіційні приступи
цісаря голосно бояли престоли, а вінські
вимукали чи таєма зменшити свою відповідь. Вінъ ві-
гавъ говоритъ, що приступи бояли цісаря про-
вражено; жакутъ, що сіла вимукати вінські віті,
які коли-бъ не тилько працівного землемі-
жі. По приможі розмовляли цісаря вінъ на Угорщині
кождимъ членомъ делегації въ особистісі та гр.
Юл. Андросіні, потрому такожъ виділ ру-
порять, що цісаря розговарювали та гр. Альберто
о отбувашихъ-ся недалеко відакъ Альбрехтъ
і о теперішній ситуації въ політиці вінські
їв. Та, що отоми більше, жакутъ, що цісар
обговорювали съ своїми дальніми міжкою
кількою лиши шахомъ заграницюшнімъ політиці. Ці-
саря розговарювали такожъ та гр. Альберто
Алонінімъ о політиці заграниці і скілької з
негає, що ситуація въ теперішній порі сіль дуже
непевна, що делегація розочікаєть свої відпові-
дь критичної хвилі і що ділого та іхъ узві-
дами зважана поліка отвічальність.

(Комісія буджетова) австрійської делегації
постановила не розочікнати своїхъ територі-
нихъ роботъ до 15 с. н. До того часу міністри
референти розслідити передані имъ працівники
і здати справу комісії. До Риму

Ся промова цѣсарска зробила велике враженіе на присутныхъ, а члены делегаціи почитали особливо тѣ точки, де говорится о удержанію мира и о добрыхъ относніяхъ до всѣхъ державъ громкими окликами. Въ кругахъ нѣмецкихъ делегатовъ — икъ доносить *"N. gr. Presso"* — уважаютъ ея знаменитый знакомъ мира и назначаютъ лишь, что не буди икъ вѣтъ посланія отъ

Заграницний Держави.

юте, що і относими до Господи не зменилися. Въ загальні вказують вовнъ на то, що промова цѣсаря стоять майже зовсімъ въ противоложенію до бесѣды д-ра Смольки, бо згадує вправдѣ вагу свитуації, але заразомъ і назначає конечність удержання мира. — По промовѣ разговарюють цѣсарь і деякотримъ делегатами, а особливо впадло въ очи, що цѣсарь разговарюють довшій часъ съ послами Хлюмецкимъ, Штурмомъ и Демельомъ, а до д-ра Смольки оказавъ лишь колька привѣтливыхъ слвъ. До Штурмаоказавъ цѣсарь: Думаю, що удержанію миръ, котрого такъ дуже потребуємо, и для того буде правительство дуже осто рожно поступати. Съ похвалою Думбою разгово рюють цѣсарь о его подорожи по Балканамъ и вы сматрувавъ его о спостереженяхъ его въ Румунії, Сербії и Боснї. Пос. Хшановскому показавъ, що архіки. Рудольфъ приїде на сльдуочій рокъ до аличини. Съ вовми послами зъ полудневыхъ сторонъ монархія размовляють цѣсарь по італійски. — Коли такъ въ сали принятій отбуваються серкль, чекала вже на принять делегація угорока. Промова цѣсарска стала скоро звѣстною, делегаты угорокъ стали еи заразъ розбирати, деякотрій назвали еи неленою и нерѣшучою. Коли оттакъ угорока делегація вступила до салъ, промовивъ президентъ еи гр. Людвикъ Тисса, братъ угорокого президента министровъ Кольо Канана Тиссы, назначаючи важність удержання мира для економичного и культурного розвою державы. Таке удержанье мира, казавъ бессѣдникъ, удастся і тільки тоды дипломатія, коли она буде мати зна

Справа болгарска.

Правительство бол гарске, котре, якъ мы вже донесли, постановкою было пожиритися съ Россією на підставѣ цивільного концепції і почало наставъ переговорювати зъ Цанковомъ, злишило теперъ ту гадку въ виду озвиції зо сторони Россії и постановкою не уступити ажъ до вибору нового князя. На сю постанову відшнули, здаєть, найбльше сльдуочні обставини: становище Цанкова и привѣтчика въ Бургасѣ. Вже на першу телеграму Семидовъ отповѣвъ Цанковъ, що вступивъ бы до правительства ажъ тогды, коли бы теперѣшня регентія въ теперѣшнє министерство уступила. На то отвівъ ему Семидовъ телеграфично: Регентія въ єщадь по Стамбуловъ не годиться на то. Цѣла опозиція есть той гадка, що регентія и министерство вуягъ безъусловно складатися зъ вовхъ партій, а собраніе має отрочитися, ажъ коли настанить ви мреніе съ Россією. Наколи-бъ се походи було неможливымъ, то утворене въ той спосбъ правительство має розписати нові виборы. Цанковъ отновївъ знову: „Однокожою можливюю радою, щоби вийти зъ теперѣшньої великої кризи, будуть димної регентія и министерство и утворене нового министерства зъ людей, що мають повне довѣрье Россії. Посля конституції суть регентія лишь тогды потрѣбна, коли наследникъ престола есть малолѣтній. Не правительство зо вовхъ партій, але правительство зложене зъ себѣ, що мають човнє довѣрье Россії, можуть познакомити єп'ку царя для Болгарія; лишь такимъ способомъ можна обезпечити чистоту правління въ збройній

елника") и въ томъ же значеню, якъ треба брати Словъ о полку Игоревомъ.

Що ившого вже выводъ языкословный. Поя Миклосича „Etymologisches Wörterbuch S. 90“ слова сѣча и Сѣчъ належать дѣйстно до дногого кореня, подобно якъ слова: заѣкъ, паѣкъ, сокира (давнѣйше сѣкира), и т. д.

Замѣтку мою о фонетичномъ принципѣ въ старорусской правописи збывае о. Петрушевичъ въ словесною фразою. То такъ не вде. Я навѣть специальныи даний для моего твердженя, отже домашуюсь, чтобы въ полемицѣ и про нихъ говорилоось. Въ оправахъ языка вдуть фразы и жаргаки на єкъ — въ науцѣ потребныи доказы, факты. По той причинѣ я въ другій разъ повторити мушу о, що писанъ въ рецензіи на адресу о. Петрушевича: „Старорусскій писатель, хоть и образуваєсь на старословянскомъ языцѣ, однакъ своихъ письмахъ придерживалась фонетичныхъ засадъ русскаго языка. Авторъ и. пр. Слово не уживаетъ давныхъ носовыхъ звуковъ ѧ и Ѡ, и ихъ въ живой бесѣдѣ вже не было; опускаетъ самогласный ъ и ь, если не вымовлялись; водить окремї, такъ званій отарорускій формы въ стмѣнѣ именъ и глаголовъ; замѣнилъ ъ на Ѡ (сонъ, сромъ) а ь на Ѡ (отецъ) и т. д. Все то отвѣтно живого выговору, а не по болѣ засадъ етимоло-ческихъ.“

можна забезпечить еи независимость и доброить. Нашій приклонники мусятъ высказатися въ тонъ дусъ. Наколи-бъ ихъ не уодухано, то мусятъ протестувати и выйти въ Собрание, щобы не потребували отвѣтчи за злій наслѣдки дотеперьшеної системы“. Зъ сихъ двохъ телеграмъ видно вонъ, того хоче Цанковъ, а якъ задизялъся его партія, зъ нихъ видно ясно, що Россія не має вибѣгомптии середъ опозиціи, бо никаке опозиція не жадала бы зложена правительства зо вонъ партій и отроченія обіранія ажъ тогды, коли не могутъ погъ згода съ Россіею, а жадала бы тѣль же Цанковъ безъуоловного піддання Болгаріи въ волю царя. „Совр. Извѣст.“ доказували отвѣтно оправедливо свого часу, що Россія не має симпатіи навѣть середъ т. зв. партії россійской въ Болгарії. Другій фактъ, що стався въ Бургасѣ, есть знову слѣдуючій. Набоновъ, вѣйтникъ першого заговору на кн. Александра, и поручикъ Кисельскій напали при помочи Чорногорцівъ и одного чорногорскаго священика залогу въ Бургасѣ и розброяли єи мамо єи опору въ оттыхъ заняли всѣ правительственные будынки и подортинали дроты телеграфичній. Комендантъ злигъ, капитанъ Каравановъ, и колькохъ другахъ сим-цировъ спаслися бѣгствомъ и вернули позадовго съ двома баталіонами войска зъ мѣста Айтосъ, обокупили Бургасъ и въ концѣ добрали до свого мѣста. Кисельскій утѣкъ на море въ кількохъ другихъ ворохобинковъ уязвлено. Рѣчь дѣялася въ ночи дня 4 с. з. и додати потреба, ѹ ворохобинки належали до тихъ людей, ѹ отошли підъ опѣкою Россії. — Такожъ и въ Филиппополії проявилъ пешокъ, де знову два агенты россійскій старались подбурити докрестьніхъ селянъ;

селяне однажды хотѣли ихъ зловѣти и дѣлать
того не могли, что агенты тайно склонили до дому
российскаго драгомана. Префектови, котрыи из-
жадавъ инструкцій отъ своего правительства, дали
отповѣдь, что консулъ российскій проситъ въ

щобы быв удавов съблюдо съ ним до помешкани оторожног огненій зъ Добропола, Перемышля и Задобровицъ въ цѣлн уязвленія згаданыхъ агентовъ. — Поль агенті Гавасъ затвердилъ обіораніе для б. м. отповѣдь на промову регентіи. Въ отповѣдѣ тобъ має бути въказанна правительству поданка за еи съвѣтне веденіе дѣлъ а заразомъ буде въ заявлено, що обіораніе приступитъ до въбору нового князя Собраніе отнеслося съ прошениемъ до дипломатичныхъ агентовъ заграницъ державъ, щобъ они въвѣдали погляди своихъ правительству що до особы кандидата. Нинѣ мала вже наступитъ отповѣдь обіоранія на промову регентіи и може бути, що поставлено такожъ якъ съ внесеніемъ що до въбору князя.

Англія. „Рол. Согг.“ доносишь, що на по-слѣдній засѣданіи англійської ради министровъ ухвалено стараніе о порѣшеннѣ справы болгарсковъ въ порозумію що кабінетомъ въ день-окимъ, а еVENTUALNO попирати дипломатичній хрокъ того кабінету, але уникати всякої акції, которая могла бы закаламутити миръ. Рѣшеніе се мало наступитъ въ наслѣдокъ обавы передъ коалицією Франції, Россіи и Туреччини въ справѣ египетокой, бо Англія думає що до справы египетокой не уступати навѣть на случай збройной коалиції, мусить отже уникати того, щобъ воєнній оналъ були вимѣреніи на ту точку, де еи ин-тереси отоять лишь на другомъ планѣ. На тоймъ самому засѣданію ухвалено такожъ не скликувати парламенту передъ новымъ рокомъ, бо относніи въ Ірландіи значно поправилися. „Daily Telegraph“ говорячи о престольній бесѣдѣ цѣсаря австрійского до делегації, зазначує, що въ бе-оїдѣ той нема анѣ одного слова, котре-бы призна-вало Россію якісь особливий вимівъ въ Болга-риї. Газета та въказує переконанье, що Англія безъ сумнію приступитъ до програми австро-угорской монархії.

НОВИНКИ.

— Рускій епіскопскій престолъ въ Галичинѣ не маєтъ, якъ звѣтно, такої дотації, яка есть конеч-но вже хочѣ-бы лишь для удержанія сего блеску, якій повиненъ окружати престолъ князівъ церкви. Епіскопство Станиславовске готоване есть низше граніцъ закономъ постановленыхъ, а матрополія львовска, зъ которою доходъ оттігаєтъ теперъ вее 12.000 зр. рѣчно на удержаніе для Вар. Іо-анеса Семітратовича, предлагавши такожъ дуже скрупульно дотацію въдалеко не отповѣдачу потре-бамъ самой вже репрезентаціи галицкого матрополита. Теперъ намѣрѣє правительство обратити матрополиту Львовскому право мати суфрагана, а суму 3000 зр., призначену на тую цѣль, перенести въ буджетъ до дотаціи епіскопа въ Станиславовѣ. Матрополія спротивилася саму и вы-сказалъ въ той справѣ меморіаль до правительства, въ котрому выказує, що утвореніе епіскопотва въ Станиславовѣ не може бути причинено отнятію тиу суфрагана и що занятія матрополія ще и нынѣ таки рѣзюородній и многосторонній, що уста-новлене суфрагана може статиша вже въ недовѣ-гомъ часі конечнѣмъ. Справа таа буде именійно трактована въ радѣ державай при розрахахъ надъ буджетомъ.

— Архіепископтеромъ епіскопской капітулы въ Станиславовѣ має заменевати папа вже смирами о. Кунловскаго, крилошанія зъ Перемышля. О. Кунловскій прійме се мѣсто, бо має мати за-чененіе, що незаважомъ буде именованій епа-сиковомъ-суфраганомъ въ Перемышли.

— До рукополаганія въ сретъ въ епархії Перемышльскій кандидати богословы мають явитися въ канцеляріи еп. Консисторії д. 30 листопада 1886. до кончику. Въ цѣлі принята въ дѣмъ презідентер-скій мають кандидати внести до Консисторії передъ д. 30 листопада поданія засомотрін въ отвѣдочтвѣ: 1) родженія и крещенія, 2) укоїненій наукъ богословічнихъ, 3) моральности, 4) оже-нишнія-я такожъ отвѣдочтво метрическіе вѣнчанія, 5) хотіти получить дотацію на прокормъ зъ фон-да релігійного, отвѣдочтво убожества, затвердже-ніе ц. к. староствомъ, вконецъ 6) отвѣдочтво здо-ровля бѣговѣтого або семинарскаго лѣкаря, въставлене дотычно вихъ физичніи способності ко трудову душпастирскихъ.

— Адриція „Народній Торговіць“ у Львовѣ просить Вл. Членовъ сего товариства, котрій змѣнили свою адресу бѣговѣтно въ часу вогуленія, щобъ тендерніи мѣсто пробуванія зволили подати для переоланія въ Справозданію за рокъ адм. 1885/6.

— Справа руского церкви въ Америцѣ. Руска чаво-шиа „Америка“ доносить въ ч. 4 за мѣсяцъ жов-тень, що справа рускої церкви въ Америцѣ ро-бить що разъ бѣговѣтій постути. Въ многихъ мѣ-стахъ люде наші будятися зъ дотенершніо спу-духового и думають о будовѣ власніихъ церквей. Русини въ Джерал. Сіті купили вже мѣсто підъ церкви и мають братися до ставленія дому Бого-мого. Мѣсто то коштує 2.800 долларівъ (5.600 зр.). Зъ суми той заплачено вже 1.000 долларівъ, а останокъ має бути оплаченій до трохъ роківъ. Русини такожні зложили колѣсногъ долларівъ на будову церкви а на 1.000 долларівъ затягнули кошку въ банку шенандорокомъ. Будова буда-ла вже розпочалася, але показалось, що на тоймъ грунтѣ залигають ще податки за 10 лѣтъ и для тогого треба чекати, доки та справа не буде зал-яджена.

— Хирдовъ погорѣвъ. Для 8 л. с. м. въбухнувъ изъ Хирдовъ о 10%, год. зъ-рана сильній огонь, якожтъ, въ наслѣдокъ того, що якася жінка вимогла прихъ на небезпечнє мѣсто. При силь-ній вѣтрѣ огонь обоймивъ цѣлу улицю, що веде до лѣборції землемірнї. Згорѣло 40 домовъ и ка-жуть, що вигорѣла такожъ значна часть ринку. Шкода має бути дуже велика. На помочь насильни

ными рускими школариками. Спаси-Богъ Вамъ!

— В. И.

— Помога зъ державного скарбу для залѣзницъ въ преміумарі на сеї рокъ 9,410.000 зр. отже 1,281.000 зр. бѣговѣ, якъ поперед-наго року. Зъ галицкіхъ залѣзницъ припада: на Черновецку 1,893.000 зр., на Карола-Людмила: на стару сѣть 100.000 зр., на нову 1.240.000 зр., на Луківску зъ гарантія отсокъ 969.000, а яко задатокъ за підѣбрь руху 123.000 зр., на Альбертівску 995.490 зр.

— Український театръ дає генеръ представленія въ Херсонѣ.

— Добій вѣсти. Землетрусеніе наставило дна 7 с. к. Іркутскъ. — Комісія всесвѣтної выстави въ Парижи порушила въбудувати за 1,500.000 франківъ вежу, високу на 300 метровъ. — Въ касѣ італійского министерства роляництва відкрито великий дефравадія. — Въ Черновець застѣрливо зъ незвѣстною доси причини адвокатъ д-ръ Атіловъ. — Цѣсарь Францъ-Іосифъ переставъ за порадою лѣкарівъ — курита тютюнъ; цѣсарь куривъ впередъ дуже богато въ дуже сильній сигара, а то шкодило его здоровлю. — Дня 31 л. жовтня с. р. отбулося въ Гайду, по-вѣта равскаго, вѣчанье п. Андрія Лукашевскаго, лѣкаря ветеринарія, съ п-ю Евгенію Буликъ, дочкою народного учителя. — Дня 7. л. о. м. отбулося вѣчанье п. Михаїла Форія, укоченого богослова, съ п-ю Анною Петрана дочкою народного учителя въ Выровѣ коло Задвібра.

ВѢСТИ ЗЪ АЕП. ЛЬВОВСКОЙ.

Канон. інституцію на пар. Рудники одер-жавъ о. Конов. Строцкій.

Презенту на Чижиковъ одержавъ о. Петро Радзекевичъ, завѣдатель зъ Вишеньки.

Введеній о. І. Чапелькій въ душпастирство інквізитору у Львовѣ; Корнілій Мосієвичъ яко парохъ Курошинъ (по увільненю зъ оттамъ о. Филипа Пелеха).

Завѣданий до канон. інституціи на Нуще, дек. збр. рѣчного, о. Іона Пелехатый.

Сотрудничество одержали: Мих. Гаврилюкъ, сотрудникъ въ Товщовѣ, доставивъ грамоту на со-трудника въ Новиці, дек. калуского; Димитрій Ковицакъ увільнений бѣгъ сотрудникца въ На-стасовѣ удавовъ на сотрудника до Курянъ.

ВѢСТИ ЗЪ ЕПАРХІЇ ПЕРЕМЫШЛСКОЇ.

Новопоставленій пресвитери одержали слѣ-дуючій поезды: 1) Мельникъ Артемій завѣдательство капеллії въ Гропівській, дек. добро-мильского; 2) Сливинський Михаїль, сотрудникъ въ пар. Сошиці, дек. перемышльского; 3) Ка-лужницький Іоанъ, сотрудникъ въ Зандранівській, дек. дуклянського; 4) Вербцій Михаїлъ, завѣдательство кап. Рихвальдъ, дек. бѣцкого; 5) Куширъ Николай, сотрудникъ въ Городуцьку, дек. дрогобицкого; 6) Педехъ Еастахій, сотрудникъ въ Рѣчиці, дек. угніївського; 7) Клишъ Григорій сотрудникъ въ Ожомії, дек. судово-зашен-ского; 8) Макаръ Григорій сотрудникъ въ Ко-росії, дек. устрицкого; 9) Ватошинський Євге-ний сотрудникъ въ Старої соли того-жъ дека-вати; 10) Барновичъ Антоній завѣдательство въ Пелкініяхъ, дек. ярославського; 11) Гумовський Петро, самостойне сотрудникъ въ Тыновѣ, дек. мокривського.

Увільнене бѣгъ испыту конкурсового дѣтала до. Лодинський Корнілій, парохъ зъ Бахноватого, Стефівъ Михаїлъ, парохъ зъ Чайковичъ; Пад-чіньський Романъ, парохъ зъ Добра.

Намѣстництво годито на кан. інституцію о. Клеменія Матковскаго зъ Зарудець, аешархія львовської, на парохію Суламовъ, дек. куликів-ского.

Завѣдательство пар. Ваневичъ, дек. сам-борокого, одержавъ Францъ Рабій, сотрудникъ въ Нагуевицькахъ.

НАУКА, ШТУКА И ЛІТРАТУРА.

Справозданіе директора ц. к. гімназії академичній у Львовѣ за рокъ школъній 1885/6 вийшло на дніахъ зъ друкарнѣ товариства им. Шевченка, накладомъ фонду науковаго. „Справозданіе“ мѣ-стить въ обѣ монографію историчну д-ра Юліяна Целевича, проф. гімназії, підъ заг. : „Історія Скиту Манявскога бѣгъ його основання аж до приступленя львівського єпархії до унії (1611—1700)“ и часть урядову — бѣгъ дирекції. — Монографія д-ра Целевича не найдена въ Справозданію поміщенія въ цѣлоціи и обоймає лише часы бѣгъ засновання Скиту по 1676 р. Друга часть монографії и збірникъ документовъ, дотикаючися Скиту въ Манявѣ, вийдути небавомъ въ окремої книжцѣ и поступити въ продажу. Тодіи и буде часъ оцінити її зъ ста-новища науки. На разѣ можемо лише замѣтити, що Вл. авторъ юдіцівъ не малого труду вже тѣмъ самимъ, що зъумівъ зобрести историчній же-ральдо до своїхъ праць, розкінчани по рѣзкихъ архівахъ. О Скиту Манявскога не було доси исторично-науковихъ монографій. Въ напечатанихъ вже уступахъ її стоять: „Стань церкви правоознаніи въ рускихъ країахъ королівства польського въ Вел. княжества літовського на початку XVII. вѣкъ. Дѣяльнота монастиря въ Веліко-Скитокій мона-стирії въ Манявѣ и його основатель Іоанъ. Ігу-менъ Теодосій и уогаїв Скитокій. Розвиток Скиту бѣгъ 1629 по 1700 р., перерваній на короткій часъ зруйновань монастиря Татарами, 1676 р. Дѣяльнота черківъ въ тоймъ часъ“. Перша часть монографії обоймає 72 сторінки 8-ки.

— На бѣдніхъ учениківъ рускої гімназії приходи: Вл. Левъ Шеховачъ зъ Ольвії 6 зр., панъ Андзія Гардзійська въ Серенбіцьяхъ 1 зр. — Сердечну подяку складаю въ імені рускої уч-ниці-однокласниці за ширій даръ патріотичній добродіївъ. Панъ А. Г. есть имовіро звѣсту-номъ, що за її пріменомъ підуть и други рускія добродіївки, и охотять опануватися єд-

ота. Комедія така аради-тара може удержа-тися на сценѣ лише доброю грой артистовъ, а що гра нашихъ артистовъ була дѣйстію добра, съвѣднівъ що тоймъ веселый насторій публіки че-резъ цѣлій вечіръ. По-наль вісіхъ артистовъ и артистка отвѣчалися ѡого вечіра панѣ Біберови-чеви, гра її була въ кождомъ зглайдѣ викон-чена и вловій отповѣдала павіть вимогамъ ве-ликої столичної сцени. Прочі артисты держа-ли зовімъ добре; панѣ Людкевичевиа була трахъ неприродна и пересадна, п. Гулевич не-отповѣдно ухарактеризований. Роля Федка есть одною зъ тихъ нечисленныхъ ролей, въ которыхъ п. Осиповичъ дѣйстію добре держато и робятъ добре враженье. Цѣлобѣт выпала отже зовімъ добре, толькъ праクロ трахъ було давитися въ другомъ актѣ на вѣчно провалюючої-ся двері въ салоні. Сальонъ коштує 800 зр. чину, а двері має вѣчно посошаний, — се якъ разъ пригадує намъ нашъ лѣвівській отвѣтникъ, про котрій рады мы хощъ въ театръ на хвилю забуття. Публіки було симъ разомъ ще менше, якъ на першому представленнѣ. — Въ неділю о. м. представлено по причинѣ наглої недуги п. Стечіньского замѣтнія „Гальсъ зъ Острога“ звѣсту але вѣчно овій комедію Гр. Квітки „Шельменко наймайтъ“. Хотій комедія таа дана була безъ підготовки, то мамо того кидала дуже добре. Знаменато бѣ-твorenій ролі Шельменка (п. Стефуракъ) и Шапа-ка (п. Гриневецькій) побуджували публіки до го-меричного сміху а и всѣ другій ролі отдані були зовімъ добре, въявивши роль Долупішовско-го, въ котрій п. Осиповичъ есть просто неможли-вий. Роля тую позивань грата по нашій думці п. Площевскій, а ролю Оспецьківського п. Сте-чіньский. Гостей въ театрѣ було симъ разомъ бѣльше, якъ на попередніхъ представленнѣхъ, однакъ все таки, якъ на Львовѣ — за мало!

ГОСПОДАРСТВО, ТОРГОВЛЯ И ПРОМЫСЛЪ.

— Ген. Дирекція залѣзницъ державныхъ подає до вѣдомості, що дна 1 падолиста с. р. вилосовано слѣдуючій облигаций першеньто: I. въ залѣзницѣ архівки Альбрехта: ХХVI. вилосоване облигаций першеньто въ срѣблѣ (І. емісія) 47 штуки, а именно: ч. 1,285, 3007, 3670, 4827, 6455, 7301, 7671, 10375, 11953, 14469, 17230, 17261, 17897, 19925, 21006, 22849, 23033, 23253, 23636, 24025, 24923, 25347, 25689, 25982, 29100, 30353, 32452, 32539, 33777, 33992, 35512, 35774, 36362, 40520, 40712, 41753, 42048, 42327, 43952, 44674, 45314, 46334, 49281, 49534

